

Griffie Nr.:
2979
Parket Not.:
66.09.953-01

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

Openbare terechtzitting van: 7 december 2005

In de zaak van het Openbaar Ministerie en van:

TEGEN:

5733 , geboren te op , wonende te

Beklaagd :

Te op het goed gelegen , gekadaastreerd sectie
, eigendom van en , wonende te
en
te op het goed gelegen , gekadaastreerd sectie nr.
, eigendom van en wonende te
en
te op het goed gelegen , gekadaastreerd sectie
, eigendom van
met zetel te

in overtreding van de artikelen 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

minstens in de periode van 21 juni 2001 tot 24 december 2004

de zonder vergunning aangebrachte mestsilo en de zonder vergunning aangebrachte reëliëfwijziging te hebben in stand gehouden.

De rechtbank nam kennis van :

-de stukken van het onderzoek
-de dagvaarding betekend aan het politicommissariaat van op
28 juli 2005 (overeenkomstig art. 37 Ger. W.); de beklagde nam de
stukken diezelfde dag in ontvangst

De rechtbank hoorde het openbaar ministerie in zijn vordering.

De beklaagde is niet verschenen op de zitting van 9 november 2005 hoewel hij regelmatig werd opgeroepen.

De rechtbank beslist **bij verstek**.

STRAFRECHTELIJK

1.

De strafvordering is regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

2.

Uit het strafdossier blijken volgende elementen :

de percelen waarvan sprake in de dagvaarding liggen in natuurgebied volgens het gewestplan van Leuven (van 7 april 1977)

deze werden opgehoogd met opvulgrond waardoor het reliëf werd gewijzigd op het perceel met kadaster nummer werd eveneens een mestloze geplaatst zonder vergunning

In zijn verklaring van 27 juli 2001 geeft de beklaagde toe dat hij de mestloze heeft geplaatst op de weide en hij gezien heeft dat het weiland werd verhoogd. Hij stelt evenwel hiervoor geen toelating te hebben gegeven.

Dit wordt tegengesproken door verschillende personen, onder meer door de genaamde E van de firma , die allen verklaren dat zij toelating hadden gekregen van de beklaagde om hun vrachtwagens met overtollige aarde op de percelen te storten. In totaal zou het gaan om minstens 100 vrachtwagens.

Bij zijn verhoor in februari 2002 belooft de beklaagde de aarde weg te voeren.

De politiediensten stellen eind december 2004 vast dat de toestand nog steeds ongewijzigd is.

De beklaagde heeft nagelaten de oorspronkelijke toestand te herstellen en op het terrein staat nog steeds de mestloze dewelke vermoedelijk nog gebruikt wordt gezien de tractorsporen die er naartoe leiden.

3.

De feiten van de tenlastelegging zijn voldoende bewezen aan de hand van de gegevens van het strafdossier.

Wat de strafmaat betreft legt de rechtbank een geldboete op, zoals hierna bepaald. Dit moet de beklaagde ertoe aanzetten zich in de regel te stellen.

4.

De herstellvordering van 20 september 2001 werd regelmatig ingesteld en is ontvankelijk.

De gevorderde herstelmaatregel werd afdoende gemotiveerd en is niet onredelijk omwille van de aard van het gebied waarin de inbreuken werden begaan. Bovendien maken deze laaggelegen percelen deel uit van de waterbergende functie en wordt de waterhuishouding in het gedrang gebracht. De vordering is gegrond.

Het opleggen van een dwangsom is verantwoord teneinde beklagde ertoe aan te zetten zelf de herstellvordering uit te voeren.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen;

- 38-40-65 van het Strafwetboek;
- 64-65 wet 29.3.1962 gew. door art. 4-20-21 wet 22.12.1970;
- 66-68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en 04.03.97, 18 mei 1999
- 99-101 146-147-149-153-160 van het decreet d.d. 18 mei 1999, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gew. op 26 april 2000, 13 juli 2001 en 19 juli 2002 en 4 juni 2003;
- 1385bis tot en met 1385quater van het Gerechtelijk Wetboek;
- 186-194-195 van het Wetboek van Strafvordering;
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door art. 162 van de wet van 26.6.1992, houdende sociale en diverse bepalingen, nogmaals gewijzigd door art. 1.2° van de Programmawet van 24 december 1993 en tenslotte gewijzigd door de art. 2-4 al.1-9 van de wet van 26.6.2000, betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (Belgisch Staatsblad van 29 juli 2000), gewijzigd bij art. 36 en 45 van de wet van 7 februari 2003; art. 1-2 van het K.B. van 22 december 2003 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 februari 2003;
- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door art. 3 van de Programmawet van 24 december 1993; het K.B. van 18 december 1986; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de art. 1.2° en 3 van de Programmawet van 24 december 1993 gewijzigd door art. 23 K.B. van 19 december 2003, en tenslotte gewijzigd door de art. 2-4 al.1-9 van de wet van 26 juni 2000, betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in art. 78 van de Grondwet (B.S. 29 juli 2000) gewijzigd bij art. 36 en 45 van de wet van 7 februari 2003; art. 1-2 van het K.B. van 22 december 2003 houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 7 februari 2003;
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vervangen door de art. 1-2 van het K.B. van 29 juli 1992, en vervolgens gewijzigd door art. 1-2 van het K.B. van 23 december 1993, en vervolgens gewijzigd door art. 1 van het KB van 11 december 2001, tot wijziging van het K.B. van 28 december 1950 voornoemd;
- 2-11-12-13-14-31-32-34-35-36-37-41 wet 15 juni 1935 door mevrouw de voorzitter aangeduid.

DE RECHTBANK,

verklaart de tenlastelegging bewezen

VEROORDEELT,

beklaagde tot:

- een geldboete van vijftig euro met 45 opdecimen gebracht tweehonderd vijftig euro, of een vervangende gevangenisstraf van twintig dagen;
- de kosten gemaakt door het openbaar ministerie bedragende in het geheel de som van 123,33 euro;

Verplicht de beklaagde bovendien tot betaling van een bijdrage van tien euro, dit bedrag van tien euro met 45 opdecimen gebracht op vijfenvijftig euro;

Legt aan de veroordeelde bovendien een vergoeding van vijftwintig euro op.

Gelet op de vordering van de gemachtigde ambtenaar d.d. 20 september 2001 overgenomen door het Openbaar Ministerie ter zitting van 9 november 2005 met inbegrip van de gevraagde dwangsom;

Rechtdoende over de herstellvordering, verklaart deze ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de beklaagde tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig gebruik, meerbepaald :

- het herstellen van het terrein in de toestand van het oorspronkelijke maaiveld d.w.z. het verwijderen van de aangevoerde grond en deze afvoeren naar een vergunde bestemming
- het verwijderen van de mestsilo

en dit binnen de drie maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde heeft verkregen

Zegt voor recht dat de beklaagde, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn een dwangsom verbeurt van 50 euro per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig art 1385bis Ger. Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt.

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, en de van de afbraak voortkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagde ertoe gehouden zal zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door

